

ความ เป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณิตศาสตร์ เมื่อมองในทรรศนะที่กว้างที่สุดแล้ว ก็คือ เครื่องมือที่จำเป็นที่สุดสำหรับทุกคนในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในระบบประชาธิบัติ ที่จะต้องรู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจอย่างฉลาด เพราะคณิตศาสตร์จะช่วยสร้างสรรค์มนุษย์ที่เกี่ยวกับการใช้ความคิด เหตุผล ฝึกหัด ในการค้นคิดอย่างมีระบบระเบียบ สม เหตุผล สามารถที่จะอภิปราย ประเมินผลลัพธ์จากการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นคณิตศาสตร์ยังจัดเป็น เครื่องมือขั้นดันสำหรับผู้เรียน เพื่อนำไปศึกษาวิชาอื่น ๆ (Wrinkle 1953 : 4) ที่สำคัญได้แก่วิทยาศาสตร์ ทุกแขนง จนมีผู้กล่าวว่าคณิตศาสตร์เป็นราชินีของวิทยาศาสตร์ (Trivieri 1977 : 2) ส่วนเศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา ภูมิศาสตร์ ฯลฯ ก็ล้วนแล้วแต่ออาศัยคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น

เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ ในการจัดการศึกษา จึงได้มีการจัดวิชาคณิตศาสตร์ไว้ในหลักสูตรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งได้เน้นการศึกษาคณิตศาสตร์ในแนวใหม่ อันหมายถึง มีเนื้อหาใหม่ เปลี่ยนแปลงการคิดที่แยกคณิตศาสตร์ออก เป็นหลายสาขา เช่น เลขคณิต พีชคณิต เรขาคณิต ตรีโกณมิติ เป็นต้น รวมกันเรียกว่าวิชาคณิตศาสตร์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงแนวการคิดให้เป็นการคิดอย่างมีเหตุผล คิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ฝึกการแก้ปัญหาทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนให้เป็นผู้รู้จักคิด มีเหตุผล และ เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ต่อไปด้วย

ในกระบวนการการพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างมากขั้นตอนหนึ่งคือ การใช้หลักสูตร หรือการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นขั้นตอนที่โรงเรียนในฐานะที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา ได้นำแผนการหรือข้อกำหนดค่า ฯ ที่เขียนไว้ในเอกสารหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่การปฏิบัติจะประสบผลสำเร็จ หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพของการบริหารหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในโรงเรียน เป็นประการสำคัญ

จากการวิจัยของคณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา (2523 : 86) เรื่องการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521 ในปีการศึกษา 2522 พบว่า ครูผู้สอนยังไม่เข้าใจหลักสูตร ความต้องการของหลักสูตร ไม่เข้าใจเรื่องจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม และยังดึงการสอนแบบเดิม ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตร ขาดอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเนื้อหาในหลักสูตรกว้างแต่เวลาสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย

จากการวิจัยของ สมาน บุญลัน (2524 : 118) เรื่องการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา ๑ เมื่อปี พ.ศ. 2524 พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ได้แก่การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา รองลงมาคือ เอกสารหลักสูตรและสื่อ การประเมินผลทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะของนักเรียน

ส่วนการวิเคราะห์การใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ เอกพะ บ. ๓ เมื่อปีการศึกษา 2525 (สมคิด แก้วอรสาร 2525 : 45-47) พบว่า ครูคณิตศาสตร์สอนไม่ทัน โดยเฉพาะในภาคเรียนที่ ๒ สิบ เนื่องจาก เด็กมีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ไม่ดี แต่จำ เป็นต้องเรียนคณิตศาสตร์ และเด็กไม่ได้เรียนตามกำหนดเวลาในตารางสอน

จะเห็นได้ว่า ใน การใช้หลักสูตรนั้นมีปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521 นี้ ผู้วิจัยเห็นว่าจะมี

การศึกษาอย่างลະ เอียด เพื่อที่จะได้ทราบปัญหา เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรนี้อย่างแท้จริง และเช่นเดียวกันว่ามีอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะศึกษาครอบคลุมในด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์เท่านั้น โดยจะศึกษาด้วยวิธีการสำรวจความคิดเห็นของครุภูษ์สอนคณิตศาสตร์มาระยมศึกษาตอนดังนี้ เพราะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง และย้อมทราบถึงปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ เป็นอย่างดี ใน การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะในเขตการศึกษา ๑๑ ซึ่งเป็นเขตการศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีจำนวนโรงเรียนมาก และมีความตื่นตัวทางการศึกษา เป็นอย่างมาก

ในการศึกษาครั้งนี้จะมีการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุภูษ์สอนคณิตศาสตร์ที่สอนในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนราษฎร์สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ครุที่มีวุฒิและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ตลอดจนการไม่เคยกับเคยเข้าร่วมประชุมอบรมหรือการสัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรคณิตศาสตร์ด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบและใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการใช้หลักสูตร ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่วางไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มาระยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในเขตการศึกษา ๑๑ ของกลุ่มครุคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ประเททของโรงเรียน วุฒิทางการศึกษา และการร่วมประชุมอบรมหรือการสัมมนาที่ต่างกัน

๒. เพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มาระยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในเขตการศึกษา ๑๑ ของกลุ่มครุคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ประเททของโรงเรียน วุฒิทางการศึกษา และการร่วมประชุมอบรมหรือการสัมมนาที่ต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยดังต่อไปนี้

หนังค์ศรี อินท努วัฒน์ (2525 : 121) ได้วิจัย เรื่อง ทัศนคติต่อวิชาชีพ
ของครูสังคมศึกษาและดับเบิลยูมศึกษาพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป
กับต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
0.05

ธีนีวรรณ คงวัฒน์ (2524 : 76) ได้วิจัย เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยม
ศึกษา พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาในกรุงเทพมหานครพบว่า ความคิดเห็นของครู
โรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาไม่แตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

รุ่งฟ้า รักษ์วิเชียร (2525 : 66) ได้วิจัย เรื่อง การยอมรับนวัตกรรม
การเรียนการสอนของครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7 และ
8 พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สุธน อ่องคณา (2523 : 73) ได้วิจัย เรื่อง เปรียบเทียบการเรียนการสอน
คณิตศาสตร์ โดยวิธีการค้นพบระหว่างครูที่ได้รับการอบรมครูคณิตศาสตร์โดยวิธีการค้น
พบระหว่างครูที่ได้รับการอบรมครูคณิตศาสตร์วิทยาลัยครุสูงชลา พบร่วม ค่าเฉลี่ยของ
ปัญหาการสอนรวมทุกด้านของครูที่ได้รับการอบรมและครูที่ไม่ได้รับการอบรมไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ฉะนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานไว้ดังต่อไปนี้

1. ครูคณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 10 ปี กับครู
คณิตศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
การใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกัน

2. ครุคณิตศาสตร์ที่สอนใน โรงเรียนรัฐบาลครุคณิตศาสตร์ที่สอนใน โรงเรียนราษฎร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษา ตอนดัน พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกัน

3. ครุคณิตศาสตร์ที่มีวุฒิทางการศึกษาดีกว่าปริญญาตรี กับครุคณิตศาสตร์ ที่มีวุฒิทางการศึกษาดังเดิมปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกัน

4. ครุคณิตศาสตร์ที่ไม่เคยเข้าร่วมการประชุมอบรมหรือการสัมมนา กับ ครุคณิตศาสตร์ที่เคยเข้าร่วมการประชุมอบรมหรือการสัมมนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ บัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับบัญหาการใช้หลักสูตร คณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521 ของครุคณิตศาสตร์ในโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ซึ่งได้แก่งจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และสุรินทร์ โดยมีตัวแปรที่จะศึกษาดังด่อไปนี้

ก. ตัวแปรอิสระ

1. ประสบการณ์ในการสอนแบ่ง เป็นน้อยกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
2. ประเภทของโรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน ราษฎร์
3. วุฒิทางการศึกษาแบ่ง เป็นดีกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรี ขึ้นไป

4. การประชุมอบรมหรือการสัมมนาแบ่ง เป็นครูที่ไม่เคยเข้าร่วมการ ประชุมอบรมหรือการสัมมนาและครูที่เคยเข้าร่วมการประชุมอบรมหรือการสัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนดัน พุทธศักราช 2521

๙. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครุคณิตศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. การบริหารหลักสูตรของฝ่ายบริหาร

- ก) การจัดแผนการเรียน
- ข) การจัดครุเข้าสอนและการจัดตารางสอน
- ค) การจัดบริการ เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- ก) เนื้อหา
- ข) เทคนิคและวิธีสอน
- ค) สื่อการเรียนการสอน
- ง) การวัดและการประเมินผล
- จ) การสอนช้อม เสริม

ค่านิยามที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความเชื่อในการตัดสินใจตอบแบบสอบถาม
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

หลักสูตรคณิตศาสตร์มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หมายถึง เอกสาร
ที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อเป็นข้อกำหนด
เกี่ยวกับการสอนที่ระบุจุดหมาย หลักการ โครงสร้าง และเนื้อหา กับเกณฑ์การใช้หลัก
สูตร ซึ่งมี เรื่องการเรียนการสอน เวลาเรียน การวัดผล และการประเมินผู้เรียน
คณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา^{ตอนต้น} ในเขตการศึกษา ๑๑ ชีองเป็น

๑. โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนที่สังกัดกองการมัธยมศึกษา^{กรมสามัญศึกษา} กระทรวงศึกษาธิการ

2. โรงเรียนราชภัฏ พม่าดีซี โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ครุ หมายถึง ครุผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชภัฏ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การใช้หลักสูตร มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย